

FULD TALE

6. november 2018

[Det talte ord gælder]

Kulturudvalget har efter ønske fra Mogens Jensen bedt mig om at besvare følgende spørgsmål, samrådsspørgsmål E:

”Er ministeren enig i, at det er en uholdbar situation og udtryk for, at regeringens nedskæringer på kulturområdet betyder forringelser for den samlede formidling af Danmarks historie, når Nationalmuseet i artiklen ”S: Lukning af museum er en katastrofe” i Politiken den 24. oktober 2018 giver udtryk for, at museet som følge af regeringens årlige nedskæringer på kulturområdet har været nødsaget til at beslutte, at industriens, arbejdets og arbejderbevægelsens

historie ikke længere skal være en del af museets fremtidige indsamlings-, forsknings- og udstillingsopgaver, og herunder en lukning af udstillingsstedet Brede Værk?”

[Indledende bemærkninger]

Til en start vil jeg lige præcisere for den uopmærksomme tilhører, at artiklen handler om, at Mogens Jensen mener, at lukningen af Brede Værk er en katastrofe.

[Præcisering: Mogens Jensen understregede under samrådet, at overskriften på artiklen ikke gengav hans udtalelser.]

Det siger jeg ikke for at forklejne Mogens Jensens synspunkter, men bare for at gøre opmærksom på, at det ikke er Nationalmuseets holdning, der gengives i den citerede avisoverskrift.

Inden jeg går videre, kan jeg heller ikke lade være med at bemærke, at en del af uenigheden mellem mig og Mogens Jensen i denne sag jo slet ikke er kulturpolitisk.

Ville Nationalmuseet alt andet lige stå økonomisk stærkere, hvis museet ikke var pålagt omprioriteringsbidrag? Ja, selvfølgelig ville museet det.

Og hvis jeg må tillade mig at drille en smule, så må jeg også notere mig, at Socialdemokratiet jo i øvrigt slet ikke har foreslået nogen ændringer i omprioriteringsbidraget før i 2022.

Så der er jo sådan set tværpolitisk enighed om de økonomiske vilkår, som Nationalmuseet må forholde sig til for de kommende år.

[Nationalmuseets konkrete prioriteringer]

Når alt det er sagt, så er det ganske klart, at Nationalmuseet har stået over for nogle rigtig hårde prioriteringer.

Jeg har tillid til, at museet har foretaget prioriteringerne efter grundige faglige og økonomiske overvejelser. Men jeg er helt klar over, at prioriteringerne ikke har været lette.

Museet oplyser selv, at man har valgt at lukke Brede Værk, fordi driftsudgifterne til

udstillingerne ikke står mål med det meget lave besøgstal, som i 2017 var på lidt over 2.000.

Jeg vil ikke blande mig i museets konkrete beslutninger om udstillingernes sammensætning.

Men overordnet synes jeg, at det er fornuftigt, at man tager en grundig vurdering af, hvordan man kan bruge ressourcerne til bedst mulig gavn for et så stort publikum som muligt.

Som det fremgår af mine svar på udvalgsspørgsmål 20-22 forud for dette samråd, så noterer jeg mig også:

- at det kulturhistoriske område omkring Brede Værk fortsat vil være åbent
- at arbejder- og industrikultur fortsat vil indgå i museets faste udstillinger i Prinsens Palæ
- at museet arbejder på at udstillingsopsætninger fra Brede Værk kan blive tilgængelige på et andet museum.

Når vi taler om forskning, indsamling og formidling vedr. arbejder- og industrikultur, så skal man endvidere være opmærksom på, at der er tale om et område, hvor flere statsanerkendte museer har landsdækkende ansvar.

Det drejer sig særligt om Arbejdermuseet i København, Danmarks Industrimuseum i Horsens og Danmarks Tekniske Museum i Helsingør.

Man er således også nødt til at se Nationalmuseets prioriteringer i lyset af, at museet ikke nødvendigvis skal være førende inden for alle kulturhistoriske temaer. Det lægger strukturen i det danske museumslandskab ikke op til.

[Afslutning om omprioriteringsbidragets holdbarhed]

Spørgsmålet til dette samråd handler jo helt overordnet om, hvorvidt omprioriteringsbidraget skaber en uholdbar situation for Nationalmuseet.

Jeg har indledningsvis nævnt mit syn på, hvorfor omprioriteringsbidraget er nødvendigt. Men jeg skal også understrege, at jeg er enig i, at ordningen skal fungere på en holdbar måde.

Derfor er jeg også glad for, at regeringen har truffet beslutning om, at omprioriteringsbidraget fra 2022 skal blive på kulturområdet. Det mener jeg vil skabe en mere langtidsholdbar balance.

Jeg er også glad for, at det indgår i regeringens finanslovsforslag allerede for 2019, at betydelige midler tilbageføres til kulturområdet som øremærkede udviklingsmidler, bl.a. til Nationalmuseet.

Uden at jeg på nogen måde vil lægge skjul på, at Nationalmuseet har været igennem en hård besparelsesrunde, så lægger jeg også vægt på den dynamik, jeg oplever på Nationalmuseet.

Jeg oplever et stort fokus på i endnu højere grad at nå ud til publikum, på at tænke nyt og sætte gang i nye initiativer. Også set i sammenhæng med, at regeringen har genindført museets mulighed for at tage entré, og dermed opnå en gevinst gennem nye publikumsinitiativer.

Jeg ser derfor et museum, der fortsat er godt rustet til at løse sine opgaver og fokuserer på sine styrker.

Jeg må dermed også afvise, at jeg ser situationen som uholdbar.

Tak for ordet.